

Een betere manier van bidden - 3

Andrew Wommack

- Deel 1: Huichelaars zijn dol op bidden
- Deel 2: Jezus, de enige middelaar
- Deel 3: Het voornaamste doel van gebed
- Deel 4: Spreek tot jouw berg
- Deel 5: Gebed is een proces

Vijfdelige onderwijsserie. Vertaald van MP3 bestanden van:
<http://www.awmi.net/extra/audio/1042>. Vertaling: 2006 Jan Vossen.

Algemene inleiding:

Iedere christen weet dat hij zou moeten bidden, maar slechts heel weinig christenen ervaren dat ze een succesvol gebedsleven hebben. Daar zijn verschillende redenen voor. Het zal je misschien verbazen te ontdekken dat een van de voornaamste redenen waarom gelovigen zo'n moeite met gebed hebben, is dat ze er zoveel verkeerd onderwijs over hebben ontvangen. In deze serie weerlegt Andrew Wommack diverse moderne religieuze tradities over gebed en biedt een fundament waarop een bevredigend en effectief gebedsleven kan worden opgebouwd.

Deel 3: Het ware doel van gebed

Maandagavond ben ik begonnen met onderwijs over gebed. In de ochtend over geest, ziel en lichaam, maar 's avonds ben ik begonnen vanuit Matteüs hoofdstuk 6 waarin de Heer sprak over gebed. Maar voordat Hij ging spreken over wat gebed was, besteedde Hij de nodige tijd om te onderwijzen wat gebed niet was, en begon Hij heel wat verkeerde opvattingen te weerleggen. Want het religieuze systeem in zijn tijd was zó huichelachtig geworden, zó nep, dat er heel wat huichelarij in zat. En daarom moest de Heer eerst weerleggen wat mensen dachten dat gebed was, voordat Hij kon gaan uitleggen wat het wel was.

Daar zijn we dus maandagavond mee begonnen en gisteravond ben ik verder gegaan, nog steeds sprekend over wat gebed niet was, en het was gisteren mijn plan om dit heel rustig aan te pakken en er verschillende avonden aan te besteden en deze verkeerde leringen rustig uit te laten sterven. Maar het kwam er gewoon heel anders uit. Het was net alsof God zei: 'Er is geen prettige manier om het te doden, maak het gewoon dood.' En tjonge, gisteravond heb ik heel wat dingen gezegd, waarvoor ik me gewoon niet kan verontschuldigen. Deze dingen móeten gewoon gezegd worden. Er zijn echt een heleboel rariteiten, extreme dingen in het lichaam van Christus, met name onder 'voorbidders'. Nu is het niet zo dat alle voorbede verkeerd is. En vóór deze week om is, zullen we proberen een positieve benadering hiervan te geven en uit te leggen wat de juiste manier is om voorbede te doen.

Maar gisteravond heb ik echt een heleboel dingen weerlegd. En ik verwachtte eigenlijk een heleboel vijandige reacties, maar ik heb geen negatief woord gehoord. Als jij een negatieve reactie hebt gehad, heb je er mij in ieder geval niets over gezegd. In feite heb ik enkele mensen gehoord die naar me toe kwamen en wat positieve dingen hebben gezegd.

Maar ik zeg je, het is totaal anders dan wat over het algemeen onderwezen wordt in het lichaam van Christus vandaag de dag. Ik ben er zeker van dat er anderen zijn, die ook in deze lijn onderwijzen, daar heb ik alle vertrouwen in, maar ik heb het niet gehoord tot nu toe. Ik heb nog helemaal niemand de dingen horen zeggen die ik gisteravond zei. Maar het Woord van God maakt het volgens mij zo duidelijk! Dus ik heb besloten: Heer God, ik ga het zeggen ook. We zullen wel zien wat eruit voortkomt. Maar ik geloof dat het mensen vrij zal maken.

Wat ik vanavond met jullie wil delen, is wat wél het doel van gebed is. Ik heb onderwezen wat níet het doel van gebed is. Maar wat is wél het doel van gebed? En dit zal zó eenvoudig zijn dat het sommigen van jullie volkomen zal ontgaan. Dat je zult denken, nee, daar moet gewoon meer aan vast zitten. En daarom zal het voor jou niet correct aanvoelen. Maar ik geloof dit met mijn hele hart.

Ik geloof dat dit één van de redenen is dat mensen niet méér resultaten hebben in hun christenleven, omdat ze zó iets eenvoudigs gewoon niet te pakken hebben. Als ik het zo eenvoudig formuleer als ik maar kan, is het ware doel van gebed gewoon om gemeenschap, relatie met God te hebben. Het is er gewoon om God lief te hebben. Het is een relatie hebben.

Gebed is niets anders dan een gesprek, een conversatie. Een gesprek zou tweerichting verkeer moeten zijn. Het zou geen monoloog moeten zijn. Het zou een dialoog moeten zijn. Het zou iets moeten zijn, waarbij je op visite bent bij God en communicatie met Hem hebt. En dat zou naar ik geloof het allergrootste deel van gebed moeten zijn. Deze cijfers pluk ik maar een beetje uit de lucht, maar in mijn ervaring, in de manier waarop mijn relatie met de Heer is, bestaat 95% van alle tijd die ik doorbreng met de Heer uit het danken van de Heer, het liefhebben van de Heer, het waarderen van de Heer en bij hem op bezoek zijn. Gewoon rondhangen bij de Heer. Niets bijzonders. Niets dramatisch of wat dan ook.

En nogmaals, dit klinkt zó eenvoudig, dat velen van jullie zullen zeggen: 'Oh nee, we moeten weten hoe we krachtig en sterk zijn in gebed', en dat soort dingen. Er zijn tijden geweest dat ik mijn plaats heb ingenomen en mijn gezag over de duivel heb genomen. Ik heb geestelijke strijd gevoerd, en dit en dat 'gebonden', en wonderen zien plaatsvinden. Maar dat is gewoon een minimaal onderdeel van mijn gebedsleven. Het is een bijna onbetekenend gedeelte van mijn gebedsleven.

En toch hoor je de meeste mensen die onderricht geven over gebed vooral spreken over hoe je verzoeken indient en dingen van God loskrijgt. Hoe je jouw gebeden verhoord krijgt. Maar als je echt geestelijk bent, gaat het niet over hoe je jÓuw verzoeken verhoord krijgt, dat is het centrale punt waar de meeste gebeden van mensen over gaan, maar hoe je kunt bidden, zodat andere mensen kunnen ontvangen.

Als dat je gerichtheid is, dan geloof ik dat dit één van de belangrijkste redenen is, waarom je gebed zo vruchteloos is. Want dat is maar één van de doelen van gebed. De Heer hééft dingen gezegd zoals in Johannes 15: *'7 Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u worden.'* En Joh 16: *'23 En te dien dage zult gij Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in mijn naam. 24 Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij.'*

Het is passend om te vragen, en om te ontvangen wat je nodig hebt. God wil in jouw behoeften voorzien. Maar dat zou niet een heel groot gedeelte van jouw gebedsleven in beslag moeten nemen. Het zou zelfs niet een groot gedeelte daarvan moeten zijn, maar een heel miniem gedeelte.

Ik zal wat dingen met jullie delen vanavond, en het is mijn overtuiging dat je het belangrijkste de meeste ruimte moet geven. Als je gewoon zou beginnen om God lief te hebben, gewoon Hem aanbidden, en als het doel van gebed gewoon zou zijn om gemeenschap met God te hebben, als je dat zou doen, zou je erachter komen, dat je helemaal niet zoveel noden zult hebben. Als je eerst het koninkrijk van God zou zoeken en zijn gerechtigheid, dan werkt het eenvoudigweg zo dat God, bovennatuurlijk, dingen aan je toevoegt.

Weet je, de Schrift zegt letterlijk in Matteüs 6¹ dat je helemaal niet zou moeten denken aan wat je zult eten, of waarmee je je zult kleden of waar je zult slapen, en al dit soort dingen. Dat is waar de heidenen, degenen die verloren zijn, zich druk om maken. Het zou geen belangrijk onderdeel van je leven moeten zijn. En toch zegt Hij dat God weet, dat je deze dingen nodig hebt. En Hij kwam er op terug in Matteüs 6:33 *'Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden.'* *'Dit alles'* slaat op wat je zult eten, waar je zult slapen, waarmee jij je zult kleden. Je fysieke behoeften. God zelf zal er in voorzien. Hier is nóg een waarheid over voorspoed, wat de meeste mensen boven hun pet gaat. Want dit gaat zó ver buiten onze normale ervaringswereld uit dat de meeste mensen hier gewoon niet bij kunnen. Maar als jij tot het punt kunt komen waar je gewoon in vuur en vlam bent voor God, en je meer van God houdt dan wat maar ook, en je zou gewoon leven om van God te houden, dan houd je niet van God in het voorbijgaan, maar om een extra kwaliteit aan je leven toe te voegen. Hij is dan geen toevoeging, maar de focus, het centrum van jouw leven. Als jij het koninkrijk van God zou zoeken als eerste, boven alles uit, dan zet dat geestelijke processen in werking, tot een stroom waarin Góð gewoon bovennatuurlijk voor jou zal zorgen. God zal beter voor jou zorgen dan jij zelf ook maar zou kunnen.

Maar de meeste mensen zijn bezig met: ik moet dit nog doen, ik moet dat nog doen, ik moet de kost verdienen, ik moet nog iets realiseren, ik moet deze kinderen op orde krijgen. Zij zijn degenen die al deze dingen moeten doen en realiseren. En daarnaast proberen ze ook nog God in te passen in hun drukke leven. God is een toevoeging aan hun leven. God is een extraatje. Hij is niet het centrum van het leven van de doorsnee christen. En als gevolg daarvan rust de last en de verantwoordelijkheid voor het voortbrengen van rijkdom, voorspoed en welvaart volledig op jóuw schouders. En mensen raken gestresst, overbelast, overbezorgd, omdat zij degenen zijn die in hun leven moeten voorzien. Maar stel God op de eerste plaats. Ik kan dat niet echt voor je verklaren, maar het is gewoon een principe van God, dat als God het centrum van je leven is, en je houdt op de eerste plaats van God, dan gaan alle andere dingen gewoon als vanzelf. God laat het gewoon bovennatuurlijk werken. Het gaat moeiteloos als God degene is die jou zegent en voorspoedig maakt.

¹ 31 Maakt u dan niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden? 32 Want naar al deze dingen gaat het zoeken der heidenen uit. Want uw hemelse Vader weet, dat gij dit alles behoeft. 33 Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden.

Ik geloof dat jullie echt een uitgelezen gezelschap vormen, ik houd van jullie, ik waardeer het echt dat jullie een hele week uittrekken om tijd met ons door te brengen. Jullie zijn fanatiekelingen, toegewijde christenen, en toch wil ik wedden dat er heel weinigen onder jullie zijn, die in die bovennatuurlijke stroom zitten, waar je leven gewoon bestaat uit: God, wat houd ik van U, en de rest komt gewoon vanzelf in orde. Góð maakt het in orde.

Er zijn voortdurend mensen die naar mij toekomen en zeggen, het lijkt wel alsof jij je echt helemaal nergens druk over maakt. Er gaan dingen verkeerd. Ik sprak vandaag met David. Het ziet er naar uit dat onze huurovereenkomst voor dit gebouw vandaag af gaat ketsen, en nog zo wat dingen. Het maakt gewoon niet echt indruk op mij, want ik houd gewoon van God en God gaat ervoor zorgen dat dit allemaal goed uitwerkt. Het gaat goed komen. Het is wel hinderlijk, iets ergerlijks, maar het enige wat de duivel kan doen, is je een beetje stangen. Hij kan echt niets tegenhouden of verhinderen. Mijn leven zal er niet door op zijn kop komen te staan en ik lig er geen minuut van wakker. Ik slaap geweldig. Amen! Alles komt in orde. Het stelt echt niets voor.

Sommige mensen gaan dan zo van: ik móet zorgen dat dit in orde komt, ik móet dit regelen. Maar ik hoef helemaal niets te regelen. God is mijn bron en ik ga mijn aandacht op de Heer gericht houden, en ik ga eerst het koninkrijk van God zoeken. Wacht maar gewoon rustig af, dit komt in orde. Als alle beroering is gekalmeerd, zullen we er op terugkijken en zeggen: 'God heeft ons gezegend, is het niet geweldig hoe God alles heeft geregeld. Het gaat lukken.' Er is een bovennatuurlijke goddelijke stroom als je God op de eerste plaats zet en gewoon Hem liefhebt. Als je dat zou doen, hóef je helemaal niet veel tijd besteden met aan God om financiën te vragen.

In onze begroting hebben we op dit moment 420.000 dollar per maand nodig, alleen om quitte te spelen. We hebben eigenlijk 600.000 dollar per maand nodig om te realiseren wat wij aan het doen zijn. Dat is zo'n 20.000 dollar per dag. Ik heb het eens uitgerekend, maar het schiet me nu niet te binnen, maar ik dacht het zo'n 800 of 900 dollar per uur is, ieder uur van iedere dag van iedere week, om alleen gewoon te doen wat wij nu doen. Dat duurt niet lang meer, want de Heer heeft mij laten zien dat wij tegen het eind van het jaar een miljoen dollar per maand nodig zullen hebben. Ik weet niet zeker waar dat op neer komt, maar het zal ruim meer dan duizend à twaalfhonderd dollar per uur zijn, iedere dag. En weet je, het is echt al decennia geleden, dat ik God om wat voor geld dan ook gebeden heb.

Ik bid God helemaal nooit om wat voor geld dan ook. Ik bid nóóit: 'Heer, vermeerder ons inkomen.' Het enige waar ik over gebeden heb is dat wij onze visie moeten verruimen, ik denk gewoon nog te klein, dus ik begin hierover te mediteren, hoe God in onze behoeften zal voorzien, en daar denk ik over na. Maar ik vraag God nooit om geld. Ik ben niet bezig met bidden, duwen en trekken aan God.

Als wij in een financieel probleem terechtkomen, dan begin ik te bidden: 'Heer, ik weet dat uw voorziening er reeds is. Ik ben aan het doen wat U mij hebt opgedragen.' Ik vergewis mij ervan dat ik niet iets aan het doen ben wat uit mijn vlees voortkomt, maar dat ik bezig ben te doen wat God mij zei te doen. En als ik mijzelf verzekerd heb, dat ik aan het doen ben wat God mij heeft opgedragen, dan begin ik mijzelf gewoon te bemoedigen dat God mijn bron is. God is getrouw, en ik bemoedig mijzelf. Ik spreek tegen mijzelf en ik gebruik bijbelteksten. Ik predik tegen mijzelf, maar ik vraag nooit aan God om financiën.

Ik weet dat sommigen van jullie denken: 'Dat is echt eigenaardig.' Maar het is gewoon wat het Woord zegt. Het zegt: 'Zoek eerst het koninkrijk van God en al deze dingen worden u toegevoegd.' Ik heb echt decennia lang God nog niet om een stuiver gevraagd! En toch zegent God ons op dit gebied meer dan ooit tevoren. En dat werkt beter voor mij dan bedelen en smeken en vragen om meer bij God.

Als je begint om gebed te gebruiken om alleen maar te zeggen: 'Vader, ik houd van U. U bent het centrum van mijn leven', en je aanbidt God, en je hebt gemeenschap met God, dan zal Hij al deze dingen bovennatuurlijk aan je toevoegen. Je hoeft helemaal niet te weten hoe je moet bidden, en 'armoede' binden, en al dat soort dingen. Je zult het dan 'per ongeluk' veel beter doen dan je voorheen ooit doelbewust of opzettelijk gedaan hebt.

Als je in de aanwezigheid van God zou zijn, en God liefhebben, en God aanbidden, dan zal stress nóóit een deel van je leven zijn. Ik ben zó'n enorm gezegend mens, ik heb gewoon helemaal geen stress. Ik heb gewoon geen stress in mijn leven. Ik maak me gewoon nergens druk om. Het is het gewoon niet waard. Mensen bekritisieren me en zeggen voortdurend allerlei dingen, maar ik sta gewoon niet toe dat anderen ruimte in mijn geest in beslag nemen. Ik heb belangrijkere dingen om over na te denken dan over jouw kritiek op mij. Het is gewoon niet belangrijk. Jij bent uiteindelijk niet doorslaggevend voor het eindresultaat.

Ik houd van je. Ik bedoel het niet slecht, maar ik heb gewoon iets wat groter is dan alleen jou en mij, en wat mensen over mij te vertellen hebben. Ik ben gewoon gericht op God, en op God liefhebben, en daarom, als mensen kritiek op mij leveren, hoef ik niet te gaan bidden: 'Oh God, hebt u wel gehoord wat ze over mij zeggen.' Dat doet er gewoon allemaal niet toe, omdat ik het koninkrijk van God op de eerste plaats stel en bezig ben met God te zoeken. En daardoor ben ik gewoon een gelukkig, blij mens. Dat ben ik echt. Ik ben niet overbelast en terneergedrukt en verslagen. Het doet er gewoon niet toe.

Ik weet dat er sommigen van jullie denken: 'Jij hebt gewoon geen problemen.' Maar ik heb problemen, net als ieder ander. In feite geloof ik dat mensen die in de bediening staan op bepaalde manieren meer problemen hebben, omdat ze een grote doelschijf op hun rug hebben, waar de satan op mikt om ons met dingen te treffen.

Als ik zou willen, zou ik me net zo in beslag kunnen laten nemen als wie dan ook maar die hier binnen is. Mij zijn echt een paar vreselijke dingen overkomen. Maar weet je, als je op de Heer gericht blijft, dan is het net als dat lied dat we zongen: 'Richt je ogen op Jezus, zie op zijn heerlijke gelaat, en de dingen van de wereld vervagen in het licht van zijn glorie en genade.'

Als jij blijft zien op de heerlijkheid van Gods glorie, dan schermt dat jou af voor andere dingen. Je kunt soms gewoon niet de dingen zien die andere mensen zien. Ik heb gewoon niet de zorgen en benauwdheden die andere mensen hebben. En één van de oorzaken daarvan is dat mijn gebedsleven voor zo'n 99% bestaat uit: 'Vader, ik houd van U, U bent geweldig.' En ik heb gewoon gemeenschap en ben op bezoek bij God. Daar gaan mijn gebeden over. Ik vraag niet heel veel aan God.

Weet je, ik bid ook nooit voor samenkomsten. Ik weet dat sommige van jullie nu zullen zeggen, man, jij bent nu stom bezig! Want dat is gewoon niet de goede manier. De meeste mensen hebben voorbidders en die bidden en binden en

roepen mensen op om te komen en je moet moeite doen, en worstelen, en je moet naar binnen gaan en de geestelijke atmosfeer reinigen. Ik bid helemaal niets van dit soort dingen. Ik kom gewoon opdagen. Ik vraag God nooit om mensen te brengen. Of van: 'Oh God, laat Uw zalving daar toch zijn.' Dat is gewoon een belediging voor God. Weet je, als God mij tot bediening van zijn Woord heeft geroepen, dan zou Hij bijzonder onrechtvaardig zijn om mij te roepen en mij te vragen om iets te doen en mij vervolgens niet toe te rusten met de zalving die daarvoor nodig is.

Jezus zei: 'De Geest des Heren is op mij. Want Hij heeft (voltooide tijd) mij gezalfd'. Ik vraag God nóóit om een zalving. Er staat geschreven dat Hij die ons gezalfd hééft, God is (2 Kor 1:21 en Heb 1:9). Ik geloof dat God het al gedaan hééft en ik dank Hem gewoon: 'Vader, dank U.' Prijs de Heer. We zullen een geweldige samenkomst hebben omdat ik de waarheid zal spreken en ik zal de dingen zeggen die God in mijn hart gesproken heeft. En Gods Woord is al gezalfd. Je hoeft God niet te smeken om iets wat Hij al gedaan heeft. Je hoeft Hem niet te vragen om te doen wat Hij al gedaan heeft. God heeft een groter verlangen om jouw leven te veranderen dan ik heb om jouw leven te veranderen.

Ik hoef niet te bidden: 'Oh God, wilt U net zo betrokken raken bij deze bijeenkomst als ik ben.' Nee, ik probeer mijzelf net zo betrokken te krijgen in deze samenkomst als God is! En in mijn gebedstijd prijs ik God en ik herinner mijzelf eraan: 'God, U hebt deze mensen lief, U wilt mensen vrij maken, U wilt mensen hier naartoe brengen.' En ik bemoedig mijzelf en spreek tot mijzelf. En ik maak me nooit zorgen. Ik maak me niet druk over de omvang van de groep mensen.

Een van de goede dingen in de manier waarop Jamie en ik zijn begonnen, is dat in de eerste twee jaar de grootste menigte die wij ooit hadden 15 mensen was. En de meeste keren was het gewoon Jamie en ik, we hadden onze oudste zoon, Joshua, net geboren, en de twee mensen die bij ons aangesloten waren. Dus meestal waren we met zijn vijven. Op vijf avonden in de week waren we meestal met zijn vijven. Af en toe was er eens iemand anders. En de grootste menigte die we hadden was 15 personen. En ik gaf mezelf helemaal in de prediking. En als het meer dan 10 personen waren, beschouwde ik het als een menigte. Maar het deed me helemaal niets. Het was een goede training voor me. Ik maak me echt niet druk om de grootte van dingen. Dat doet er gewoon helemaal niet toe.

Het is net als met het lied dat Charlie vanavond zong over Maria en Martha. Martha maakte zich druk over het dienen, en we moeten al dit voedsel klaarmaken, en hoe moet het met dit en met dat. Maar Maria was gewoon bezig met het zitten aan de voeten van Jezus. En Martha wilde dat Jezus Maria zou corrigeren en haar vertellen dat zij ook wat moest doen. Maar Hij zei dat er maar één ding was dat echt betekenis had, en Maria had het goede deel gekozen, dat niet van haar weggenomen kon worden.

Ik zal je zeggen, broeders en zusters, als je de voornaamste zaken het belangrijkste zou maken, als je gewoon bezig zou zijn met het liefhebben van God en daarmee je gebed zou doorbrengen, in plaats van met je winkelwagentje langs te komen en langs de schappen te rennen en maar roepen, geef me, geef me, geef me, mijn voornaam is Gimmy (Geef me) en mijn achternaam is More (Meer).

In plaats van smeken om dit en vragen om dat, zou je gewoon binnen kunnen komen en zeggen: 'Vader, ik houd van U. U bent geweldig', en beginnen Hem te prijzen om wie Hij is en wat Hij gedaan heeft. Je besteedt gewoon 10 tot 15 minuten aan het houden van God. En dan bedenk je: 'Wat was dat probleempje ook al weer dat ik had?' Want het verdwijnt gewoon.

Als je begint met God groot te maken en te spreken over hoe groot en geweldig God is, dan wordt jouw probleem zó onbetekenend. 'God, ik was begonnen met U iets te vragen, maar ik ben gewoon vergeten wat het ook weer was', en dan zeg je: 'Oh, het is zelfs niet eens de moeite waard om U mee lastig te vallen.' Amen? Het gaat weer over, het stelt niet veel voor.

Je zult merken dat 90% van de dingen waar je zo'n probleem van maakt, echt niet ter zake doet. Wij gebruiken gebed als een manier om God onder druk te zetten en zijn aandacht te trekken, zodat Hij ons die dingen zal geven die nutteloos zijn.

Deze week al zullen heel veel van jullie, en ik weet dit niet door met jullie te praten, maar gewoon uit ervaring, deze week zullen sommigen van jullie dingen tegenkomen waardoor satan probeert het Woord van jullie te roven. Hij zal zorgen dat er iets met je auto gebeurt, dat er thuis iets gebeurt, dat jij je zorgen maakt over dit en dat, je kamer was niet in orde, je airconditioning was niet in orde, je wc spoelt niet door of zo. Mensen beginnen over dit soort dingen te denken en gaan hun 'geloof' gebruiken om dit soort dingen te regelen en maken zich er druk over. Maar volgende week weet je al niet eens meer waar jij je nou zo druk over hebt gemaakt, en binnen een maand, en zeker binnen een jaar vanaf nu helemaal niet. Als je een dagboek zou bijhouden en je zou terugbladeren en willen opschrijven waar je een jaar geleden last van hebt gehad, en je zou het opzoeken, dan zou je denken, heb ik me daar zo druk over gemaakt? Heb ik daar een uur aan besteed om te bidden en God te vragen om me daar doorheen te helpen?

We zijn onvolwassen verweende blagen, we zoeken God maar om ons te helpen. Oh, die en die heeft wat gezegd over mijn kleding, en die en die vindt dat ik er niet leuk uitzie. Wat kan het iemand ook maar een lor schelen? Het is gewoon niet belangrijk. Maar ik heb wallen onder mijn ogen en als God mij daarvan niet geneest, dan kan ik het gewoon niet meer aan. Stap er overheen. Het is gewoon je aardse kleed. Je gaat het toch afleggen, zó'n punt is het toch niet.

Ik zeg niet dat God niet bewogen of niet geïnteresseerd is in dat soort dingen, maar ik zeg dat als je gewoon je aandacht zou verleggen naar GóD en zou besteden om God lief te hebben, dan zou je erachter komen dat deze dingen niet belangrijk zijn, en je zou dan 'per ongeluk' beter af zijn dan je ooit met opzet geweest bent.

Ik heb eerder mensen meegemaakt in gebedsrijen, die stonden te huilen, en ik vroeg wat er aan de hand was. En dan vertellen ze me hun probleem en moet ik me gewoon inhouden om niet in lachen uit te barsten. Is dat het? Sta je hier over te huilen? Op mijn goede dagen maak ik nog ergere dingen mee dan dit!

Het is verbazingwekkend. Als jij je tijd zou gaan besteden om gewoon God lief te hebben, weet je dat dit het voornaamste is dat je leven stabiliteit geeft? Het zal je een andere zienswijze geven, je denkt gewoon anders dan mensen die God niet liefhebben en God niet aanbidden. Alles in je leven zal beginnen te veranderen en jij zult enorme resultaten gaan zien als je stopt met van alles en nog wat te vragen en gewoon begint God lief te hebben.

Je moet hier evenwichtig mee omgaan. De Heer heeft gezegd: 'Vraag en het zal u geworden.' Dus het is passend, maar het is nooit bedoeld dat gebed daar allemaal over zou gaan. Gebed is op de allereerste plaats gewoon God liefhebben. Gewoon zeggen: 'Vader, U bent een goede, geweldige God. Ik houd van U, U bent fantastisch.' Zijn poorten binnengaan met dankzegging, lofprijs, aanbidding en zingen, dat is het óvergrote deel van gebed. Ik ga nu geen tijd besteden om Hebreeuwse grondwoorden uit te pluizen en dat soort dingen. Het woord voor 'gebed' betekent aanbidding, het gezicht kussen van.

Wist je dat in het Oude Testament staat dat Saul profeteerde voor de Heer, en zich bij de andere profeten voegde? Als je dat bestudeert, zie je dat het niet betekent dat hij daar stond en zei: 'Zó spreekt de Here' of zo. Hij had een harp in zijn handen en was aan het zingen. Dat was profeteren. Zingen is profeteren, God aanbidden. Er is zó weinig wat wij geven aan God. Het gaat allemaal om het krijgen en ontvangen. Het is allemaal, God, ik heb niets om aan U te geven, ik heb dit nodig en ik heb dat nodig. Je mist volkomen waar het christen-zijn om gaat.

Ik wil hier nog wat met je delen. Ik vat het hier compact samen. Ik wil het volgende punt maken: laten we eens kijken naar Johannes 3:16. Ik ben er zeker van dat jullie het kennen. De meesten van ons kunnen het opzeggen. We zijn er zelfs zó vertrouwd mee, dat we niet eens weten wat het werkelijk zegt. Johannes 3:16 'Want alzo lief had God de wereld, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft, zodat wie in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.'

Weet je dat de manier waarop dit schriftgedeelte wordt toegepast in het lichaam van Christus als volgt is: dat God gekomen is en je zonden vergeven heeft, zodat je niet naar de hel hoeft te gaan, en als jij dat aanneemt, word je wedergeboren en ontsnap je aan de hel. Maar dat is helemaal niet wat dit vers zegt. Laat het me op deze manier stellen. Dit vers zegt niet: Jezus stierf opdat jij niet verloren zou gaan, punt!

Dit vers zegt dat God zóveel van je houdt, dat Hij kwam, niet alleen maar zodat je niet verloren zou gaan, maar, en dat is het doel van redding, zodat jij eeuwig leven zou ontvangen. En deze term 'eeuwig leven' is een religieus cliché geworden wat de meeste mensen gelijk stellen aan naar de hemel gaan. Voor eeuwig in de hemel leven.

De meeste mensen denken dat eeuwig leven voor altijd in leven zijn betekent. Maar dat is niet wat hier staat. In vers 36 staat, dat wie in de Zoon gelooft eeuwig leven hééft. Eeuwig leven is niet iets dat pas in de hemel gebeurt. Het is niet voor eeuwig in de hemel leven. Het zegt: nú op dit moment heb je eeuwig leven. Dus het spreekt niet over iets toekomstigs in de hemel. Het is een realiteit in het hier en nu.

Wat is dan eeuwig leven? Kijk in Johannes 17 vers 3. Dit zegt Jezus, de bron van het eeuwige leven. Hij gaf een definitie in vers 3: '*Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige ware God en de Christus die gij gezonden hebt.*' Dat is eeuwig leven. Het is dus God kennen, én Jezus, de Christus kennen.

Ik weet dat sommigen van jullie nu denken: 'Is dat alles? God ken ik wel; en dat is het helemaal? Alleen maar het feit dat ik God ken?' Dit spreekt niet over het kennen zoals wij dat woord meestal gebruiken. Wij zeggen, ken jij die en die? Oh ja, die ken ik wel. Ik heb hem gezien, en je kunt iets vertellen over die persoon. Nee, het Grieks spreekt hier over een intimiteit, een ervaringskennis. In feite

wordt dit woord kennen in de Bijbel gebruikt om te vertellen dat Adam zijn vrouw Eva 'kende' en zij werd zwanger en kreeg een kind. Het wordt gebruikt voor de meest intieme van alle fysieke relaties. Daar gaat het hier over. Dit is het waar het over gaat bij redding. God stierf zodat daaruit het intieme kennen van Hem zou voortkomen. Niet in de toekomst, als je naar de hemel gaat, maar nu, in dit leven. Dat is het doel van redding.

Laat het me nog op deze manier stellen: het doel van jouw redding was niet om jouw zonden vergeven te krijgen. Dat is niet het doel van redding. Dat horen we overal prediken. Bekeer je of anders. Berouw of anders branden. De kerk heeft in principe het evangelie goedkoop gemaakt. De kerk heeft het hart uit het evangelie gesneden en heeft gezegd dat de reden waarom mensen wedergeboren moeten worden is, opdat ze niet naar de hel zullen gaan.

Het is waar dat als mensen niet wedergeboren worden ze naar de hel zullen gaan en dat is op zich al voldoende reden genoeg om wedergeboren te worden. Dat zou op zich al genoeg reden zijn om ons leven op te offeren om mensen te vertellen over de goedheid van God, zodat ze niet naar de hel zouden gaan. Maar dat is niet wat de Schrift leert. Jezus stierf, want God had de wereld zó lief dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft vanwege welk doel? Zodat jij Hem op een intieme en persoonlijk manier zou leren kennen.

Laat het me ook op de volgende manier stellen: als het enige dat jij zou doen, is je zonden vergeven krijgen, zodat je niet naar de hel zou gaan, dan zou je het doel van redding volkomen mislopen. Je mist de kern van redding. Dat is niet waar redding om gaat. Het is een geweldig voordeel van je redding. Prijs God voor niet naar de hel gaan, en geen vrees te hebben voor de dood en voor het leven in het hiernamaals. Dat is geweldig. Maar dat is niet wat redding is. Redding is in staat zijn om een intieme relatie met God aan te kunnen gaan, waarin Hij jouw allerbeste vriend is. Waarin Hij de meest nabije persoon is van jou, meer vertrouwd dan je echtgenoot of echtgenote, of als je kind.

Als je dat niet hebt, dan heb je het werkelijke doel van redding, waar het allemaal voor bedoeld is, gemist. Zónde was niet het doel waarom God gekomen is. Zonde was alleen de barrière, die tussen ons en de intimiteit met God in stond. En daarom moest Jezus sterven voor onze zonden, zodat die barrière uit de weg werd geruimd, maar wat was het doel daarvan? Zodat wij nú in een intieme dichtbij relatie met God kunnen komen. Het doel was niet de overwinning over zonde. Het doel was, intimiteit, nabijheid met God. Dat is het waar eeuwig leven over gaat, daar is Jezus voor gekomen.

En dat is de reden waarom de kerk van de eerste eeuw meer resultaten had dan de kerk van deze eeuw. Zij hadden geen radio's, cd's, tv's. Zij hadden niet al die faciliteiten en mogelijkheden die wij hebben. Ze hadden geen drukpersen, ze hadden geen boeken en geen traktaten. En toch, binnen 30 jaar veranderde een losgeslagen stelletje mensen zonder enige opleiding de hele wereld, ze zetten alles op zijn kop. Binnen dertig jaar was het evangelie bekend gemaakt in de hele toenmalig bekende wereld. Zij hadden een gigantische invloed. Meer invloed dan wij vandaag de dag hebben op onze generatie. En weet je waarom? Zij hadden een kwaliteit van relatie met God, die aanstekelijk was.

Ik ben ooit eens een keer in Rome geweest. Ik herinner me dat mijn moeder mij daar eens mee naar toe heeft genomen toen ik 18 jaar oud was. En wij gingen naar de catacomben, naar het Colosseum, het circus Maximus, waar zij mensen

vermoordden. Je weet wel, Ben-Hur, die wagenrace, dat was in het circus Maximus. En ze verbrandden mensen daar aan de palen en gooiden mensen voor de leeuwen en dat soort dingen. En ik zal nooit vergeten hoe ik daar door de catacomben ging. De christenen moesten hun doden nemen en ondergronds begraven, omdat de Romeinen de christenen zo erg haatten, dat ze hun graven ontwijdden. Dus als ze aan de brandpaal waren vermoord, dan namen ze hun lichamen en begroeven hen in de catacomben, in die gangen. En ze zetten er inscripties boven. En ze hadden de inscripties, die boven de graven stonden, in het Engels vertaald. En ik ging er langs en las die inscripties en het maakte een diepe indruk op mij. En ik herinner me er eentje van iemand die had geschreven: 'Hier ligt mijn vrouw en mijn dochttertje van 6 maanden, die vandaag hun leven gaven voor de heerlijkheid van God in het circus Maximus.' Je kon zijn vreugde, zijn trots erin door horen klinken, over het feit dat zijn vrouw en zijn dochttertje van zes maanden waren vermoord voor de heerlijkheid van God.

De meesten van ons zouden denken: 'Mijn leven,' wij zouden zo vol met eigenliefde zitten, dat wij alleen maar angst zouden kennen en dat soort dingen. Maar het is een historisch feit dat de christenen als ze stierven aan de brandpaal, ze maakten puntige palen en staken die van onder naar boven door die mensen heen, ze werden gespietst aan die palen en dan in brand gestoken, en onder al deze pijn en kwellingen waren de christenen aan het zingen. Zó zeer dat Nero zijn vingers in zijn oren stopte en uitriep: 'Waarom blijven deze christenen maar zingen?' Dat was heel normaal!

De christenen vochten er gewoon om onder elkaar wie de eer mocht krijgen om naar buiten te gaan en voor de leeuwen gegooid te worden en op de brandpaal gestoken te worden. Ze vochten erom wie naar buiten mocht gaan en sterven voor de glorie van God. En één van de redenen waarom ze met al die dingen gestopt zijn, is omdat, en dat is een gedocumenteerd feit, dat voor iedere christen die werd gedood, er zo'n zeven Romeinen waren die van de tribunes sprongen en onmiddellijk gedood werden door de leeuwen of aan de brandpaal vermoord. Maar ze sprongen van hun plek omdat ze zó'n vrede, zó'n vreugde, zó'n liefde zagen in de gezichten van deze mensen, dat ze hun leven wilden geven, en stierven om een relatie te kunnen hebben met zó'n persoon.

Vandaag de dag zul je niet één op de tienduizend christenen kunnen vinden die een dergelijke instelling heeft. Het gaat allemaal om: 'God, ik moet mijn noden vervuld zien te krijgen, en ik heb dit nodig en dat en geef me dit.' Daarvoor gebruiken wij gebed. Onze relatie met God is zó oppervlakkig.

Ik zeg niet dat het Gods wil is dat wij allemaal de martelaarsdood sterven, maar ik zeg dat er zó'n liefde met God zou moeten zijn, dat als jij op Hem gericht bent en bovenal het koninkrijk van God zoekt, dat jij zoveel vreugde en zoveel vrede zou moeten hebben van God, dat zelfs al nemen ze je huis af, het doet er niet toe. Als ze je auto in beslag nemen, wat kan het iemand schelen. Ik heb een woning met straten van goud. God gaat voor me zorgen. Als je die houding zou krijgen, zou je ontdekken dat voorspoed geen enkel probleem voor je is. Je hoeft helemaal geen tijd te besteden aan het bidden voor je behoeften en al dat soort dingen.

Maar wij hebben redding verlaagd, waarbij redding gewoon een aanleiding voor ons is om te zoeken naar onze grote Papa in de lucht, die in al onze behoeften zal voorzien en ons alles geven waar we zin in hebben.

De meeste mensen die tot de Heer kwamen, deden dat uit zelfzuchtige overwegingen. Omdat je aan de hel wilde ontsnappen. En nogmaals, dat is best

een heel goede reden. Maar het gaat om veel meer dan dat. Het zou er om moeten gaan, dat wij mensen vertellen hoe goed God is, hoe geweldig Hij is, dat Hij niet meer boos op ons is. Hij nam al onze zonden en alle straf en gerechtigheid voor onze zonden en legde ze op zijn Zoon Jezus en liet Hem de prijs ervoor betalen.

Hij strafte zijn eigen Zoon, stuurde zijn eigen Zoon naar de hel, zodat wij daar niet heen hoefden. Zoveel hield Hij van ons. En als dat de boodschap is, die wij zouden prediken, zouden mensen uit de tribunes springen om bij óns te gaan behoren. De mensen zouden met drommen tegelijk komen. Maar in plaats daarvan prediken wij: 'Bekeer, of anders... berouw of verbranden.' En daarom zien mensen God als een verzekeringspolis, omdat hen verteld is dat de reden waarom jij je moet bekeren is om niet naar de hel te gaan. Als dat doel eenmaal is bereikt, als ze eenmaal de verzekering hebben gekregen dat ze gered zijn, geven niet veel mensen nog echt tijd aan God. Ze doen niet veel moeite meer. Ze blijven hangen, ze dienen God net genoeg, zodat ze in staat zijn naar de hemel te gaan en niet naar de hel. Want dat is wat hen onderwezen is.

Geloof komt door het horen en horen door het Woord van God. Als jij mensen onderwijst dat de reden om gered te worden, is dat je er niet meer zo ellendig aan toe zult zijn, en dat in al je behoeften zal worden voorzien, en dat God al je gebeden zal beantwoorden, als dat het doel is, zullen mensen God net genoeg dienen om te krijgen wat ze nodig hebben, en als ze eenmaal hun voorspoed hebben bereikt, dan vergeten ze God weer.

Dat klinkt als een hele nauwkeurige beschrijving van hoe onze kerken er vandaag de dag aan toe zijn. Want dat is de manier waarop het gepredikt wordt. Er wordt niet gepredikt over intimiteit met God, dat God zó veel van je houdt. God is zó gepassioneerd voor jou! Vurig!

Hij houdt meer van je, dan jij je in je wildste dromen kunt voorstellen. Hij is helemaal niet boos op je. God rekent jou je zonden niet toe! Hij beschouwt jou in de Geest en Hij houdt van jou. De almachtige God verlangt ernaar in jouw aanwezigheid te zijn. Omdat Hij van jou houdt. En mensen weten dat gewoon niet, en daarom genieten ze niet van deze relatie. Zij proberen alles terug te brengen met name tot dit gebed, waarbij zij zich afvragen, hóe ze God zover kunnen brengen om dit of dat te doen. Hoe peuter ik dit of dat van God los. Hoe zorg ik ervoor dat God dit voor iemand anders doet. En wij gebruiken gebed niet werkelijk waar het voor bedoeld is.

Gebed is gewoon gemeenschap met God, samenzijn, 'God, ik houd van U.' En God laten zeggen: 'Ik houd ook van jou.' En in staat zijn om in je hart van God te horen hoeveel Hij van jou houdt. En de vreugde van God voelen. Gewoon gemeenschap met God hebben. Dat is alles waar het om gaat in gebed. Als je dat zou doen, zou je bijna helemaal geen tijd doorbrengen met God iets te vragen, en om dingen te bidden, omdat het gewoon bovennatuurlijk zou komen. De Bijbel zegt dat je al deze dingen bovendien zult ontvangen. Ze zullen je gewoon volgen. Ik zie geen christenen wie de zegeningen volgen. Ik zie christenen die achter de zegeningen aan zitten.

Ik zie mensen die bijna buiten adem naar mijn samenkomsten komen: ik ben weer op de volgende conferentie, ik probeer God zover te krijgen om iets te doen. Als je daarmee zou stoppen en gewoon beginnen van God te houden, en zou zeggen: 'God het spijt me, ja er zijn dingen die ik nodig heb in mijn leven, maar het is allemaal niet zo belangrijk. Het voornaamste wat ik nodig heb, is van U te houden en uw aanwezigheid te hebben, en weten dat U van mij houdt.

Als jij gebed zou gaan gebruiken om gewoon van God te houden en gemeenschap met God te hebben en God te aanbidden, dan zal alles in jouw leven totaal veranderen.

Maar aan de andere kant, als je dat weglaat uit je gebed, en 95% van je gebed bestaat uit vragen om dingen, en belijden en berouwen van dingen, roepen en schreeuwen, klagen en mopperen, God vertellen wat de arts heeft gezegd, God vertellen hoeveel rekeningen je hebt, en al dit soort dingen, dan maakt dat een christenleven een ellende. Dat maakt het moeilijk, het wordt een worsteling. Broeders en zusters, we lopen gewoon mis waar het om gaat in het christendom. Het gaat gewoon om het liefhebben van God.

De kerk heeft benadrukt: dóe een werk voor God. En zij meten Gods liefde voor jou af aan de mate waarin jij het goed doet. Dus velen van ons zijn bezig met dingen dóen. Wij zijn 'human doeings' in plaats van 'human beings'. Wij denken: 'Ik moet een werk voor God doen.'

Wij zingen liedjes als: 'Mijn handen werden gemaakt om mijn naaste te helpen, mijn ogen zijn gemaakt om zijn Woord te lezen. Mijn voeten zijn gemaakt om in zijn voetsporen te wandelen, ik ben geboren om de Heer te dienen.' Dat is op een bepaalde manier juist, in de zin dat je begrijpt dat je voor God gemaakt bent, maar de manier waarop de meeste mensen een lied als dat opvatten is: 'Ik heb een plicht, ik heb een opdracht, ik ben God dit schuldig.' En je doet het als een schuld, en je krijgt dit idee dat je iets moet doen voor God.

Maar God is helemaal niet zozeer geïnteresseerd in wat je doet, maar veel meer in wie jij bent, en dat je gewoon gemeenschap met Hem hebt. Als God ooit jouw hart zou krijgen, als Hij je maar zover zou kunnen krijgen dat je van Hem hóudt, Hem aanbidt, en jij zou gebed in hoofdzaak gebruiken om gewoon van God te houden en God te leren kennen, dan kan ik je garanderen dat Hij jouw diensten er gratis bij zou krijgen. Als Hij je hart kan krijgen, zal Hij ook jouw portemonnee krijgen.

Als je naar een zendingsconferentie gaat, dan begrijp ik wat ze proberen over te brengen. Mensen proberen te zeggen dat we materialistisch zijn, we doen dingen voor onszelf, en we denken niet aan anderen. Er is een hele wereld die aan het sterven is en die naar de hel gaat en ze moeten het goede nieuws horen. Daar ben ik het allemaal mee eens. Op de meeste zendingsconferenties zeggen ze daarom dingen... ik hoorde dit eens zeggen op een zendingsconferentie, dat de enige reden van jouw bestaan is om iemand anders tot de Heer te leiden. En ik snap wat ze proberen over te brengen: dat God een bedoeling heeft voor je leven. Dat is niet om alleen maar voor jezelf te zorgen, maar om een kanaal te zijn voor Gods zegen tot andere mensen, en daar ben ik het mee eens.

Maar als je dat aanvaardt, wat was dan de bedoeling van het bestaan van Adam en Eva? Want zij hadden helemaal niemand anders om tot de Heer te leiden. Zij hadden helemaal geen demonen om uit te drijven. Ze hadden helemaal geen kleding nodig, of om daar geloof voor te hebben. Ze hoefden zelfs geen geloof te hebben voor voedsel, Ze hoefden helemaal niet te bidden 'geef ons heden ons dagelijks brood'. Zij hoefden nergens voor te bidden. Het klimaat was perfect. Ze hoefden niet te bidden om te worden genezen van hun gebroken hart, of voor hun disfunctionele gezin. Ze hoefden niet te worden genezen van hun herinneringen. Ze hoefden geen demonen te bestraffen of te binden. Al die dingen die tegenwoordig deel uitmaken van waar het om draait in het

christendom, dat hadden zij helemaal niet. En toch hadden zij elke dag gemeenschap met God, in de avondkoelte. En wat was het doel daarvan? Gewoon om gemeenschap met Hem te hebben.

De Bijbel zegt in Openbaring 4:11 wat de vier wezens en de 24 oudsten doen voor het aangezicht van de Heer. Zij zijn voortdurend aan het aanbidden, en zij zeggen voortdurend: *'Gij zijt waardig en Gij hebt alle dingen geschapen, en alles was geschapen voor uw plezier.'* Dat betekent: alles is en was geschapen voor uw plezier. Dat wil dus zeggen dat het oorspronkelijke doel en ook nog steeds het doel van óns bestaan hier is: voor Gods genoegen.

God houdt van je en Hij wilde dat jij bestond, zodat Hij kon zeggen hoeveel Hij van je houdt, en dat jij kon zeggen: 'Ik ook van U'. Dat is waarvoor God je geschapen heeft. Hij heeft je niet geschapen om iets te dóen. Het is waar dat er ook wat dingen gedaan moeten worden. Dus dat is een onderdeel daarvan, maar het dóel ervan is: Hij houdt gewoon van je. Hij houdt van mij. Hij verlangt naar ons. En onze dienstbaarheid is daar een afgeleide van, een bijkomstigheid. In feite zijn er heel veel schriftgedeelten die zeggen dat als je Hem dient, maar niet je hart aan Hem geeft, dat Hem dat helemaal niet behaagt. Hij zegt dat jouw offeranden dan een stank in zijn neusgaten zijn, Ik kan ze niet verdragen, weg ermee. Het zijn wel dingen die Hij ons heeft opgedragen om te doen, maar niet om te doen in plaats van Hem ons hart te geven.

Als je alles geeft wat je hebt om de armen te voeden, of je geeft zelfs je lichaam om te worden verbrand, maar je hebt er geen hart van liefde bij, dan staat er geschreven: het baat je helemaal niets. Al spreek je de talen van mensen en engelen, al zou je geloof hebben dat bergen kon verplaatsen, maar je hart is niet in gemeenschap met God, het baat je helemaal níets. En dat is wat we aan het doen zijn. Alle nadruk ligt op: dóe iets voor God. En we hebben helemaal niet begrepen dat wat God werkelijk wil is: jouzelf. Niet jouw dienstbaarheid. Nogmaals, Hij wil ook jouw dienstverlening, maar op de eerste plaats jou zelf.

Ik heb dit eens onderwezen op de radio en er was een vrouw in de gevangenis van Huntsville, in Texas, die zat in de dodencel wegens moord. Ik weet de details niet meer, maar in ieder geval schreef zij mij een brief. En die brief was nat van de tranen. En zij schreef: 'Nadat ik deze moord begaan heb, ben ik wedergeboren. Ik ben nu wedergeboren en gedoopt in de Heilige Geest.' Ze zat in eenzame opsluiting. Ze had zelfs geen bewaker om mee te praten. Ze schoven haar voedsel onder de deur door. Ze verliet haar cel nooit. En zij schreef: 'Ik heb jaren doorgebracht met God te vragen om mij te laten sterven, zodat ik naar huis kon gaan.' En de reden dat ze schreef was: 'Ik ben nu wel wedergeboren, maar ik ben helemaal nooit iets anders geweest dan een probleem. Ik heb mijn gezin, mijn familie te schande gemaakt, mijn ouders, etc.' Ze had haar eigen gezin geruïneerd.

Ze was getrouwd en had kinderen, en die schaamden zich voor haar en wilden niets meer met haar te maken hebben. 'En dat niet alleen,' schreef ze, 'maar ik vermoordde die persoon, ik beschadigde hún familie en nu ben ik alleen een kostenpost voor de belastingbetaler. Ik ben een profiteur en ben alleen maar een last, iemand die iets kost. Ik heb geen enkel nut of doel meer en het zou beter zijn als ik dood was en verdwenen. Ik heb geen enkel doel. Ik kan zelfs helemaal tegen niemand getuigen, ik zit in eenzame opsluiting en er is niemand, ik heb zelfs geen bewaker, ik heb geen medegevangenen waar ik mee kan praten.' Daarom had ze jaren doorgebracht met God te vragen om haar te doden.

Maar toen hoorde ze dit onderwijs, en ze zei: 'Voor de eerste keer in mijn leven begreep ik, dat ik wedergeboren ben omdat God van mij houdt en opdat ik zal zeggen: 'Vader ik houd van U', dat dit een zegen voor God is en een weldaad aan God.' En ze zei: 'Nu heb ik een doel voor mijn leven, voor het eerst ben ik vrij. Ik ben meer vrij in deze cel dan ik gedacht heb dat ik ooit zou kunnen zijn.' En het was geweldig, zoals ze hier verder mee omging.

Broeders en zusters, die vrouw in die cel was meer vrij dan een heleboel mensen die hier zitten in deze ruimte. Omdat zij had ontdekt waar het leven om ging. Het ging om het kennen van God op een intieme persoonlijke manier. En als je dat doet, zul je niet alleen God zegenen en plezieren, maar het zal ook jou volledig veranderen. Je zou merken dat je niet langer bij het minste of geringste in elkaar stort, maar het zal je een stabiliteit en een kracht in je leven geven, zodat je zegt: 'Laat maar komen wat er komt, ik kom er doorheen, omdat God van me houdt.' De meeste mensen missen dat. En ik geloof dat één van de redenen is, dat zij gebed niet gebruiken om God lief te hebben en te aanbidden. Ze gebruiken het om hun behoeften vervuld te krijgen, of als ze heel geestelijk zijn om de behoeften van iemand anders vervuld te krijgen. Maar ze hebben God niet echt lief.

Weet je dat de Bijbel zegt: 'Zegen de Heer, o mijn ziel.' Ik hoor steeds mensen uitroepen: 'Gezegend is de Heer, gezegend is de Heer.' Weet je dat gewoon zeggen 'gezegend de Heer' niet noodzakelijk een zegen voor de Heer is? Weet je waar dat over gaat? Een vrouw, ze heette Sandy Brown, toen zij wedergeboren werd, was ze een serveerster in Las Vegas en zij was een totale heiden. Ik bedoel: een echte heiden. En zij hoorde vertellen over de doop met de Heilige Geest en zij vroeg: 'Wat is dat nu weer.' En ze vertelden haar: 'Nou, je gaat in tongen spreken en je wordt gevuld met de kracht van God.' Ze omschreven het voor haar en zij zei: 'Hoe kom ik daaraan?' En ze zeiden: 'Je moet er gewoon om vragen, en dan begint je de Heer te zegenen.'

Zij begreep er niet veel van, dus zij ging naar huis en omdat er het woord dopen in zat, 'doop met de Heilige Geest', vulde zij dus haar bad met water, en ging in bad zitten. Ze had een kleine katholieke tik, dus ze zette allemaal kaarsjes rond het bad, die ze aanstak, en ze zat in haar badkuip. Ze vroeg om de doop met de Heilige Geest en vervolgens ging zij zeggen: 'Gezegend zij de Heer, gezegend zij de Heer, gezegend zij de Heer.' Want ze hadden gezegd dat je de Heer moest zegenen. En zij dacht dat de woorden herhalen de Heer zegenen was. Daar ging het helemaal niet over, maar ze ontving de doop met de Heilige Geest en ging in tongen bidden. Maar dat gaat erover dat als jij zegt: 'Vader, ik houd van U, U bent een geweldige God', weet je wat dat doet? Het zegent God!

God wordt gezegend, gediend door jou. De Schrift zegt in Handelingen 13:2² dat toen al die mensen aan het vasten en aan het bidden waren, de Heilige Geest zei: 'Zondert mij Barnabas en Paulus af.' Dan staat er: '*zij dienden God.*' Hoe dien je God? Predik je tot Hem? Roep je Hem op zich te bekeren? 'Heer, maak het allemaal in orde, maak schoon schip?' Nee, als je God dient dan zeg je: 'Vader, ik houd van U.' Dat is bediening aan God.

De meeste mensen hebben dit niet in de gaten, maar God heeft een behoefte. God is liefde. In 1 Joh 4:7-8³ staat dat God liefde is en iedereen die liefde heeft

² Handelingen 13:2 Terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb. SV

³ 1 Johannes 4:7 Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde is uit God; en ieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God. 8 Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde.

of kent, heeft een behoefte dat zijn liefde beantwoord wordt. Als het voorwerp van jouw liefde niet antwoordt met liefde, dan is dat echt ellendig. En God is liefde, en Hij houdt van jou, en als jij zijn liefde beantwoordt, dan wordt God daardoor gezegend, het is bediening aan God.

Toen mijn kinderen klein waren, ze waren vijf en zeven jaar of zo iets, nam ik hen mee op een zaterdag. We namen wat vriendjes mee en we gingen de hele dag paardrijden, we maakten een boomschommel en schommelden en we speelden in de beek en werden vies. We aten junkfood, snoep, ijs, al die dingen die Jamie, als ze bij ons was geweest, zou hebben afgeraden. We werden vies en vuil en brachten de hele dag zo door. Toen we klaar waren, maakte ik hen schoon, ik stopte hen in bad, ik bracht hen naar bed, we baden samen, en tenslotte, toen ik het licht uitdeed en Peters kamer uitging, hij was een jaar of vier, vijf, zei hij: 'Pap', en ik zei: 'Ja'. En hij zei: 'Je bent een geweldige pap.' Weet je wat dat deed? Het zegende mij. Hij zei niet: 'Ik zeg U Vader!' Het enige wat hij deed was zeggen: 'Dank je, je bent een geweldige vader.' En wat het met mij deed, ik had zin om hem weer uit bed te halen en weer te gaan paardrijden en alles nog eens een keer te doen. En weet je, zo is het gewoon.

Sommige mensen realiseren zich dit niet, maar God heeft behoefte aan bediening! God verlangt ernaar om door jou gezegend te worden. Dat is waarvoor je geschapen bent. Dat was de oorspronkelijke bedoeling, en dat is nog steeds jouw allereerste doel, om te zeggen: 'Vader, u bent een geweldige vader! U bent een goede God. Vader, dank u. Dank u voor mijn gezondheid. Dank u dat ik hier mag wonen en leven, dank u voor alle kansen en gelegenheden die ik krijg. Dank u dat ik een baan heb.' In plaats van je baan te verwensen, 'Dank U dat het zo goed is als het is. Het kon veel en veel erger zijn.' Dank God dat het zo goed is als het is. En begin God lief te hebben en te zegenen en wees gewoon bezig met Hem te danken. En God zal zich zo gezegend voelen dat Hij je weer uit bed wil halen en je alles geeft wat Hij maar kan bedenken, en al deze dingen zullen je toegevoegd worden en jou volgen. En al die anderen zijn maar bezig met smeken en pleiten om die dingen. En bij jou stroomt het gewoon in jouw leven, gewoon omdat jij van Hem houdt.

Er zijn niet veel mensen die God op die manier benaderen. En toch geloof ik dat dat het is waar het hele christendom om draait. Gewoon van God houden. Besteed gewoon 95% van je tijd aan zeggen: 'Vader, ik houd van u', en gewoon zingen en aanbidden en zo af en toe: 'O ja, de arts heeft gezegd dat ik ga sterven, maar God, dat zou nog niet zo slecht zijn. Het zou geweldig zijn om bij U te zijn. Ik heb gewoon een probleem om te besluiten of ik zal blijven of dat ik zal gaan, want Vader, het zou geweldig zijn, om bij U te zijn.' En in plaats van dat je bezig moet zijn om vrees te bestraffen en uit te drijven, en een geest van vrees te binden, en je vuisten te ballen, en roepen: 'Oh God, help me toch om te geloven', zou je zeggen: 'Oh God, op welke manier ook, ik ga winnen. Als ik sterf dan win ik, en als ik genees dan win ik nog. Ik kan niet anders dan er bij winnen.' Dat is de houding die je hoort te hebben. Andere dingen doen er gewoon niet toe.

Dit is een beginniveau van het christendom. Dit is babychristendom. Dit is niet voor de superheiligen. Het eerste dat iedere wedergeboren persoon zou moeten horen, is dat je wedergeboren bent zodat je intimiteit met God zou hebben. Dat God van je houdt en dat jij je roeping vervult als je zijn liefde beantwoordt.

Dat is waar God je voor geschapen heeft. Daar waren Adam en Eva voor bedoeld en daar zijn wij voor geschapen. En als je dat eenmaal vervult, ga dan iemand uit de doden opwekken, en drijf een demon uit, en zorg dat je behoeften worden vervuld. Maar die dingen zijn bijkomstigheden. Als mensen die houding zouden ontwikkelen, dan garandeer ik je, dat je door niets en niemand te stoppen bent.

Vanwege de tijd ga ik hier maar oppervlakkig in op het 16^e hoofdstuk van Handelingen waar Paulus en Silas in de gevangenis van Fillipi werden geworpen. Ze werden afgeranseld. Zij hadden een visioen gezien: 'Kom over naar ons en help ons.' Dus ze gingen en wisten dat dit een bovennatuurlijk visioen was, geleid door God. Ze kwamen daar aan en binnen 48 uur waren ze genadeloos geslagen, ze leden, ze waren in de gevangenis geworpen. Niet zomaar in de gevangenis, maar in het diepste, donkerste gedeelte van de gevangenis, zonder enig licht, ze zaten compleet in het duister, vergeven van ongedierte en ziekte, hun handen en voeten zaten in het blok, zodat ze niet eens de wonden op hun rug konden verzorgen. Ze hadden pijn en leden gebrek. En zij begonnen te zingen.

Er zijn mensen die hebben gehoord dat lofprijzing van God kracht en macht geeft om de vijand en de wraakgierige de mond te snoeren, Psalm 8:2.⁴ En dat is waar. En lofprijs drijft demonen uit. Ook dat is waar. En er zijn christenen die, als ze in een moeilijke situatie zitten, hun tanden op elkaar klemmen en God beginnen te prijzen. Prijs de Heer. En zij prijzen de Heer, niet omdat ze het echt geloven, of omdat ze het echt menen, maar om 'geestelijke oorlogvoering' te bedrijven en zo deze problemen uit hun leven te dwingen. Als dat de beste reden is die je kunt bedenken om God te prijzen, dan is dat in ieder geval nog beter dan klagen, jammeren en mopperen.

Maar weet je wat er gebeurde? Toen zij God begonnen te aanbidden, begon God met zijn voeten te schuifelen en te dansen, en kwam er een aardbeving waarbij hun boeien afvielen, de deuren van de gevangenis opensprongen. En dat is het wonder, niet de aardbeving! Weet je wat het grote wonder was? Toen hun blok losschoot en de deuren opensprongen en zij konden wegrennen, toen stopten zij niet met God te prijzen en te loven! Ze bleven. Ze prezen God niet zodat ze van hun probleem verlost zouden worden! Weet je wat dat betekent? Dat is bijzonder! Zij loofden en prezen God, omdat ze echt van Hem hielden! Met hun stukgeslagen rug.

Er staat geschreven dat de discipelen, na gegeseld te zijn, de raad verlieten, '*verblijd dat zij verwaardigd waren, terwille van de naam smadelijk behandeld te zijn*' (Hand. 5:41), omdat zij in dezelfde categorie waren ingedeeld als Jezus. De overlevering zegt dat Petrus op zijn verzoek ondersteboven werd gekruisigd, omdat hij zichzelf niet waardig achtte om op dezelfde manier gekruisigd te worden als Jezus. Hij werd gekruisigd en verduurde het als een teken van trots en waardigheid, om zó met Jezus te worden geïdentificeerd. De meeste christenen van tegenwoordig zouden zo iets niet kunnen, gewoon omdat zij niet op die manier van God houden. Wij houden vooral van onszelf, en wij denken aan ons eigen verlies, op zo'n manier dat wij geen zier meer geven om iemand anders.

⁴ Psalm 8: 3 Door de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt U een sterk fundament gelegd, om Uw tegenstanders te verslaan, om de vijand en wraakzuchtige te laten ophouden. Gecombineerd met: Matteüs 21: 16 en zeiden tegen Hem: Hoort U wel wat deze kinderen zeggen? Jezus zei tegen hen: Ja, hebt u nooit gelezen: Uit de mond van de jonge kinderen en van de zuigelingen hebt U voor Uzelf lof tot stand gebracht?

Je moet daar overheen zien te komen en erkennen dat waar het helemaal om gaat met het christendom, is God liefhebben, en jouw gebed. Naar mijn inschatting, naar mijn mening, en meningen zijn net als neuzen, iedereen heeft er een, en meestal zitten er een paar gaten in! Maar mijn mening is, dat gebed bedoeld is om God te zoeken en te beminnen, en eerst het koninkrijk van God te zoeken en gemeenschap met God te hebben. Als je dat zou doen, zou je niet zoveel hebben om te vragen, omdat in de meeste dingen al voorzien is. Er zou niet echt een probleem zijn. Niets zou je van je stuk kunnen brengen. Je zou geen angst hoeven te 'bestrafen'. Je zou niet tegen depressie hoeven te bidden.

Ik zeg je dat het er wel op lijkt alsof christenen meer te worstelen hebben met depressie en bedruktheid dan ongelovigen. En dat komt omdat ze niet in de aanwezigheid van God zijn. De Bijbel zegt in Psalm 16:11 *'in de aanwezigheid van God is vólheid van vreugde'* (KJV: *'in Thy presence is fullness of joy'*). NBG: *'overvloed van vreugde is bij uw aangezicht, liefelijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig.'*

Als jij depressief bent, bedrukt, dan ben je niet in de aanwezigheid van God. Dat komt niet omdat God niet bij jou is, maar omdat jij niet bij God bent. Omdat jij met al die andere dingen bezig bent. Ga de aanwezigheid van God binnen en je zult overlopen van vreugde. Daar kun je dan gewoon niets aan dóen!

Toen mijn zoon was gestorven en wij naar Colorado Springs reden, had ik dezelfde emoties en gedachten die iedereen zou hebben. Het is alsof je 1000 km per uur gaat. Ik heb mijn hele leven eraan besteed om te streven naar God beminnen, God dienen en gemeenschap met Hem hebben, en ik kan niet bij die snelheid opeens 180 graden omdraaien. Ik kon gewoon niet stoppen. De hele weg naar Colorado Springs kon ik mij gewoon niet inhouden om te zeggen: 'Vader ik weet dat U mijn zoon niet heeft gedood, U bent een goede God, en ik begon God te prijzen en te loven. Ik begon te aanbidden. Ik prees God, ik dankte Hem. En toen wij arriveerden, was hij al vijf uur dood geweest en begon al zwart te kleuren. En hij ging gewoon recht overeind zitten. Prijs de Heer.

En nu, in plaats van te treuren over zijn dood, vieren we de geboorte van een kleindochter. Amen? Toen onze andere zoon belde en zei: 'Pa, het spijt me dat ik het moet zeggen, maar Peter is dood.' En ik vroeg: 'Dood? Wat is er gebeurd?' En hij vertelde me wat er gebeurd was en ik zei: 'Het eerste bericht is niet het laatste bericht.' En ik hing op. En Jamie en ik spraken uit, en we geboden het leven om weer tot hem terug te keren, en we baden wel, we gebruikten ons gezag, maar het duurde maar 30 seconden dat wij op die manier baden en de rest van de tijd was: 'Vader, dank U, U bent een goede God. U bent niet degene die dit soort dingen doet, dit is niet uw wil.' Wij gingen gewoon God liefhebben, aanbidden en prijzen, en maakten mee dat onze zoon uit de dood opstond. We besteedden 30 seconden aan gebed in de zin van verzoeken indienen, en de hele rest was gewoon God prijzen en loven.

Ik weet dat sommigen het niet eens zijn met wat ik zeg, maar val mij er niet mee lastig, het werkt. Ik geniet ervan. Ik heb een geweldige tijd. En dit is waar mijn hele gebedsleven met God over gaat. Het gaat gewoon om het liefhebben van God, En ik vraag niet veel om dingen. En ik doe niet zo veel. En toch gebeuren er geweldige dingen. Ik kan het iedereen aanbevelen.

Misschien past dit niet in jouw straatje. Maar zolang je geen betere resultaten verkrijgt dan ik, moet je misschien eens mijn manier proberen. En ik zeg je, als

je dat doet, maakt dat het christen-zijn gewoon een zegen. Het is leuk! En je hoeft je geen zorgen te maken over dingen. Zorgen maken is gewoon godslastering, tegen de beloften van God! Het wordt veroorzaakt door het niet kennen van Jezus en geen intieme relatie met Hem hebben. Wat ik vanavond heb gezegd is eenvoudig, maar diepgaand en ik zeg je dat het heel wat inspanning kost om het zelf doen en al je zelfgerichte belangen opzij te zetten en je gewoon bezig te gaan houden met het liefhebben van God.

Maar ik kan je dit beloven, dit is mijn ervaring hiermee, als je God zegent, raak je zelf meer gezegend dan God. Ik weet niet hoe dat werkt, maar God staat gewoon niet toe dat jij hem overtreft in geven. Je begint gewoon met Hem te zegenen en te zeggen: Vader, U bent een goede God, en begint Hem te danken, en ik kan je garanderen, dat God jónú gaat zegenen, en dat je alle gevoelens zult hebben die je maar aankunt, alle kippenvel die je maar kunt verdragen. God gaat gewoon voor je zorgen. God kan het aan. Hij behandelt mij goed. Hij behandelt mij veel en veel beter dan ik verdien.

Mijn hele leven heb ik gericht op het gewoon liefhebben van God. Ik heb ook vaak tijd doorgebracht met een of twee uur lang in tongen te bidden, maar dat is meestal omdat ik op een bepaald gebied wijsheid en inzicht nodig heb. En daarom bid ik in tongen en breng het tevoorschijn, maar zelfs dan ben ik bezig met God te prijzen, omdat ik weet dat het antwoord eraan komt.

De Bijbel zegt, laat uw verzoeken met dánkzegging bekend worden bij God. Er zou nooit een tijd moeten zijn dat jij zit te zuchten en te kermen en te kreunen en te klagen. Je zou altijd God moeten prijzen en loven. Je zou altijd bezig moeten zijn met Hem te danken. Als je die benadering kiest, krimpen je problemen ineen tot minimale afmetingen. Het is dan gewoon geen groot punt meer.

Weet je dat dit niet goed is voor de verkoop van mijn tapes? Als ik zeven stappen zou opsommen hóe je iets verkrijgt van God, en hoe je God iets laat doen, in een serie van zeven tapes, dan zou iedereen het willen kopen, want ze willen allemaal God iets laten doen. Maar als het er gewoon op neer komt, waarom ga je niet gewoon God liefhebben en Hem danken en zegenen, en dat tot de prioriteit van je leven maakt, de hele dag door in gemeenschap zijn met dankzegging, dan willen mensen dat niet. Ik snap niet waarom, misschien omdat je nooit in de aanwezigheid van God bent geweest. Als je ooit hebt ervaren hoe het is als Gods vreugde en plezier over jou aan je duidelijk wordt, dan overtreft dat alles wat de wereld je ooit maar zou kunnen aanbieden.

Ik had een keer een avond, waar ik de levens van mensen zag veranderen, ik zag onder mijn ogen mensen totaal veranderen, niet alleen fysieke dingen, maar emotionele dingen, gewoon door in aanraking met God te komen. En ik kon me herinneren dat ik in samenkomsten was geweest en zo gezeten had en dingen ontvangen had, en hoe overweldigd je dan kunt worden. Ik herinner me hoe Jamie en ik zelf eens in een samenkomst van Cathryn Kuhlman hadden gezeten, totdat wij de laatste twee waren die overgebleven waren. We zaten gewoon in de aanwezigheid van God, we konden gewoon niet opstaan en weglopen. Ik kan me die gevoelens herinneren. Toen ik naar mijn hotel terugreed, was ik gewoon bezig met de Heer te danken: 'God het is geweldig, enorm, indrukwekkend, dank U, dank U dank U, dat U mensenlevens aanraakt, dat mensen het ontvangen en dat mensen na deze avond nooit meer dezelfde zullen zijn.'

En weet je wat de Heer zei? Hij zei: 'Dank je wel, Andrew, Ik waardeer je zo, dat jij deze dingen deelt.' Weet je wat dat met mij deed? Dat zegende mij.

Sommigen zullen zeggen: 'God zal nooit zoiets zeggen.' Dan ken je God gewoon niet. Weet je, God is een goede God. God heeft waardering voor ons. Hij houdt van ons. God zal je vertellen dat Hij van je houdt. Maar sommigen van jullie hebben dat nog nooit gehoord.

Je hebt misschien het idee dat, omdat Hij de schepper is, Hij ook de verantwoordelijke is, en daarom je redding heeft bereid, omdat Hij een goede God is. Hij houdt misschien van je, maar Hij mag je niet echt graag! Maar dat is gewoon niet waar. God heeft je lief. En velen van jullie hebben nog nooit de vreugde ervaren om Hem te zeggen hoeveel je van Hem houdt, en dat God jou zegt hoeveel Hij van jou houdt. Hij waardeert je echt, Hij is blij met wat je doet. God is een goede God. En ik zal je zeggen, als je de kern te pakken krijgt van wat ik je vanavond heb verteld, zal het jouw gebedsleven volledig veranderen. Je zult een volledig ander mens worden. Alles in je leven zal veranderen. Er is niets anders wat nog echt belangrijk is. Er is maar één ding nodig. En wat nodig is, is gewoon God liefhebben en aanbidden. Al het andere doet er gewoon niet toe. Alle andere dingen zijn onbeduidend. Amen?

Hoe velen van jullie zijn hier vanavond en zeggen: 'Ik heb het echte doel van mijn redding gemist. Ik werd gered zodat ik niet naar de hel zou gaan. Ik heb nooit gehoord dat God van me houdt en dat God intimiteit met mij verlangt. Dat is nog nooit mijn focus geweest. Daar heb ik gebed nog nooit voor gebruikt. Zo af en toe heb ik wel 'dank je wel' gezegd of zoiets gedaan, maar het is nooit een echte openbaring voor me geweest. Ik zie nu de noodzaak om me te bekeren en een openbaring te krijgen van het echte doel van mijn redding. Ik móet gewoon beginnen met God liefhebben en aanbidden en dat is wat ik ga doen. Ik neem dit werkelijk tot me.'

Hoeveel van jullie zouden dit zeggen? Ik weet dat iedereen hier behoefte heeft om meer van God te houden. Ik ben overtuigd geraakt door deze prediking. Maar ook al weet ik dat het altijd beter zou kunnen, en dat ik het meer zou kunnen doen, het is werkelijk het verlangen van mijn hart.

Dit is waar ik al meer dan 34 jaar naar streef. Dus ik kan geen toewijding doen om het beter te doen dan ik gedaan heb. Ik heb nooit bereikt om het helemaal goed te doen, maar het is het verlangen van mijn hart.

Maar er zijn er onder jullie voor wie het niet de toewijding van je hart is geweest. Je bent aan jezelf toegewijd geweest. Je bent toegewijd geweest aan het vervuld krijgen van je eigen behoeften en verlangens. En misschien heb je wel gebeden en 'gebonden' voor andere mensen, maar je weet dat de waarheid is, de onderliggende stroom, dat je God niet op deze manier liefhebt.

Hoe velen van jullie durven je hier te vernederen en te zeggen: 'Broeder, dat slaat op mij. Ik moet me bekeren en een toewijding maken dat ik iedere dag ga zeggen: 'God, u bent een goede God.' En God zegenen: 'Ik wil God gaan zegenen.' Hoe velen van jullie willen zeggen: 'Dat is niet wat ik heb gedaan, maar ik ga een toewijding maken om dat te veranderen.' Als jij dat bent, vraag ik je om te gaan staan en ik ga jullie voor in gebed. En ik geloof en de Bijbel zegt in 2 Tim 1:12: *'en ik ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is hetgeen Hij mij toevertrouwt heeft, te bewaren tot die dag'*⁵. Als je het niet aan Hem toevertrouwt, toewijdt, kan Hij het ook niet bewaren.

⁵ *that he is able to keep that which I have committed unto him against that day* (King James) - *ik ben verzekerd, dat Hij machtig is, mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag* (Statenvertaling)

Veel van jullie denken: 'Nou, ik weet niet of ik het waar kan maken'. Nou, dat kun je ook niet. Jij zult falen. Maar als je de toewijding maakt, zal God je eraan helpen herinneren. Hij zal je eraan houden en je ernaar terug leiden. Het is belangrijk dat je iets dóet. En door hier te gaan staan en jezelf te vernederen, is wat je in feite doet, zeggen: 'Ik vind God belangrijker dan mijzelf.'

Er zijn er sommigen die denken: 'Heeft iedereen wel zijn hoofd gebogen en zijn ogen dicht, zodat ze mij niet zullen zien.' Weet je wat je dan doet? Je plaatst jezelf boven God. De Bijbel zegt, belijd elkander je zonden en bid voor elkaar zodat je genezing ontvangt.

Ik vraag je om dit te doen terwijl iedereen met open ogen om zich heen kijkt, zodat je de maximale vernedering eruit ervaart.

En ik ga speciaal bidden dat dit níet zal werken voor degenen die blijven zitten. Als je blijft zitten, zal het niet werken. Je zult moeten gaan staan om te ontvangen. Prijs God. Vader, ik dank U voor al deze mensen die aangeraakt zijn vanavond.

Nawoord:

Hebt u vragen of commentaar n.a.v. deze studie of vertaling, stuur een mail naar: familyvossen@versatel.nl

Indien u bent gezegend door deze studie, geef haar door aan anderen van wie u denkt dat ze er door gezegend kunnen worden. Ook kunt u de verspreiding van het onderwijs van Andrew Wommack in NL ondersteunen door een gift over te maken op rekening 11.41.76.485 t.n.v. Stichting AWM Nederland, Petten. ANBI.

Inmiddels zijn de volgende studies van Andrew Wommack in boekvorm in het Nederlands verschenen:

1. Geest, Ziel en Lichaam
2. De balans van genade en geloof
3. De nieuwe jij / De Heilige Geest
4. De ware aarde van God
5. Hardheid van hard.

Voor informatie hoe u aan deze boeken kunt komen verwijst ik u graag naar de website www.AWME.net Klik op de NL vlag voor de NL versie.

God houdt van u.
Jan Vossen